

Iran Data Portal

Speaker or Agency: Mir-Hossein Mousavi

Title: Mir Hossein Mousavi in his first video interview after the election explaining the “National Unity” plan

Language: English, Persian

Western Date: 19 October 2009

Persian Date: 27 Mehr 1388

Source: http://www.facebook.com/note.php?note_id=160862192605&ref=mf

Translator: Facebook (Kaleme)

Mir Hossein Mousavi in his first video interview after the election explaining the “National Unity” plan

This phrase has been used in media in different ways and it is good to separate them from each other. In the meeting that I had with the members of the minority fraction (reformist) of the parliament, I discussed the issue of “National Unity”. In that discussion my intention to use this phrase was more in a sense of a public will that has been strengthened during the election campaign based on our heritage and old civilization and common national interests and the message of a better future and prosperity and progress of our country, so the issue of “National Unity” was important in that regards; and we all witnessed the enthusiasm that had been created in the country regarding this issue.

I believe that even after the post-election events, this asset (National Unity) should still be preserved and we should try to strengthen it. National Unity is extremely important to all of us and we all must focus on it. In this case the

interpretation of Unity, is the unity among all people of all classes; unity between intellectuals, students, different ethnic and cultural groups.

During the election campaign the human chain that connected North of Tehran to South of Tehran was one of the best aspects of National Unity among all classes of people who had participated in that event, and this has created a wave all over the country and according to such a picture the idea of “Green Path of Hope” was shaped.

However besides this case “National Unity” has been used with different meanings and after the recent events that happened in the country which we all are very well aware of them, a number of individuals with different intentions and some with good intentions have been trying to find a way to lower the tension between the political figures by dialogue and discussions. There is a proposal by Ayatollah Hashemi-Rafsanjani; also there were discussions that Ayatollah Mahdavi-Kani also has ideas about this issue and generally different individuals have been commenting regarding this issue. What is important is that I have not commented on this issue yet.

However considering the rumors that are spreading regarding the discussions in this matter, I have a memory from Imam [Khomeini] that I quote; and there is a point in this memory that I will act according to that point. During McFarlane story (Iran-Contra affair), which caused a crisis and people did not know if McFarlane had come to Iran or what had happened, whether he had come to Iran secretly and had returned [to US]. This issue was first reported by a Syrian newspaper and in the debate among the heads of the three branched of the government it had been mentioned that this case would have been drawn into the country and given the sensitivity about the issue of relations to US and talking with US, it would have been apparent that it could have caused a crisis in the country, so the heads of the three branches of the government and I went to Imam

[Khomeini] and asked for his advice. When the case was explained to Imam Khomeini on how and why, and with what group this person had come and left, and what was the outcome of his trip and it was also mentioned that this case had been reported by a Lebanese or Syrian newspaper and would have been drown inside the country as well; Imam said: “go and let the people know about this issue, people should be informed” and also discussed this issue a bit. When we were leaving, Imam Khomeini added a sentence that I have always remembered in my mind as a golden and important sentence. He said: “never do such that you won’t be able to explain it to people.” and I have remembered this in my mind. Therefore if there is going to be any talk, discussion, debate or issue, naturally as a companion of this great movement, I will share it with the people and it won’t be such that I cannot defend it. It would be wise that regarding this matter or similar cases, given the incompetence of the domestic media and the fact that they are working against the Green Path of Hope, and that we don’t have a conventional media and all of our media have been restricted, people be vigilant on which media is spreading these news by considering their direction and their party affiliation and their possible intensions. This can help us to move in a thoughtful atmosphere that is according to our own values.

Explaining whether you have been contacted or visited regarding this issue

No, there have been no such discussions. However I am aware of Ayatollah Hashemi-Rafsanajani’s proposal that he had mentioned during the Friday Prayer as well as the suggestions that some of the members of the Expediency Council shared with him; and also through media, I am aware of the remarks that are claimed to be made by Ayatollah Mahdavi-Kani and others. Also I sometimes have witnessed that others with good intentions have raised such issues, but there has been no direct contact with me regarding this and there has been no correspondence and no official talks. In general nothing has been done regarding this issue.

In the 13th statement you have mentioned that we must embed our socio-political achievements into our lives and into our struggle. You had a sentence: “we must live the green path of hope.” Although this is very elegant phrase, it may come across as ambiguous in some case, can you elaborate on that?

Our nation has started a massive movement and we are involved in it too. Hopefully [if God is willing] I will continue toward this very direction that people are marching on. If we look carefully, early on when these incidents happened in the country, there were discussion on how to move, and what should our response be so that we can benefit from big achievements of the elections and the Islamic revolution and continue it. There were discussions on creation of parties, or fronts, or other groups all within the frameworks of political campaigns inside the country or as they are defined internationally. We thought that none of these can fulfill our goals and purposes. We saw that none of these constructs were coherent with the experiences that we had prior to the election, and of course the [same] experiences that we had together.

In this election, we saw that families, political, religious, artistic, cultural groups, and in general anyone anywhere according to their own methodology and capability helped out and entered the movement. In fact this was a continuation of our discussions earlier that every citizen would ‘stand as a campaign headquarters’. An action like that led to a national network. Actually, it was this very phenomenon that was the source of strength for this movement. The movement did not get its power from a political party. This does not mean that parties were not influential, or will not have an effect. No. Parties would always maintain their own standing, and their position is of key importance and will remain a necessity. They must continue with their own activities. However, we thought to continue on this path, and to achieve our goals and ideals under the banner of “advance Iran”, and to fulfill people’s demands, and achieving the full

realization people's rights, we must continue on under something much more inclusive and encompassing [from a single party] specially under the knowledge from the experiences [of unity] prior to the elections. And we did continue in such a manner and we announced it too.

In such a perspective it is unimportant how much every person can contribute, or how they contribute. The important thing is that there will be a national will that would remain. From only one person in one family, to large parties and political groups and fronts with experience, everyone would be able to send help to this massive movement in the framework of their own daily activities. I have always believed that a even a blind person, an old woman, old man, or someone who cannot possibly attend any of political activities, if from the corner of their own homes they send a prayer, we can consider it as an activity inside this network, let alone all the organized activism of large political groups.

Today we stand witness to a unique and exeptional blooming of creativity among our artistic groups. None of these belong to a movement of a party. Instead they belong to a large social network. We have numerous clips, and anthems were created not to mention countless paintings, drawings and cartoons. The extent of the flow of this creativity is not comparable to any period of our history. These are the bulk and the essence of the movement. These are what create the content of dialogues of this huge wave and this massive movement. They guide it and push it forward. This does not happen in a framework of party or any one political front. At times, two or three artists come together, or in larger or smaller groups, on corners of our country and even outside of our country, they have come together to send their help. There are joined by religious groups, religious gatherings, charity organizations and other political groups.

In fact here, the struggle has become a way of life, a life that continues and is unstoppable. It is not the case that you can constrain it at a point. As a result this

movement is a movement that cannot be harmed. In an environment of collective dialogue and discussion these movements would be ever more encouraged and push themselves forward. In this regards, the media are of key importance. The labor that people pull in our media is honorable and much appreciated. Here, I emphasize yet again that considering that we do not have any media at all, we must pay more attention to such means and tools [of communication], and benefit more from them. This is a miracle that we have seen during and after the elections, and considering our current situation we must take advantage of such tools. Naturally, we are connecting the individual and the social environments through the media and all the while we are creating an enormous movement with large span, and a long range.

The fact is that this movement does not belong to any one small group, party or political current, neither does it follow a specific detail oriented struggle nor is it a fully oppositional movement. This movement is one that is a current that is blended into dreams, ideals, and style of lives of our own people. That is why it is very sustainable.

We want get inspiration from readings of Quron that say: “Make your own homes a Kaaba” (Kaaba: All Muslims around the world face the Kaaba during prayers, no matter where they are.) It must be that people in referring to this expansive social network, in their own large and small groups, each contribute their own share to the movement, so that the movement can maintain shape and continue.

How can we find a solution to the crisis?

Until we accept that we have a problem and are in a crisis, until the larger group of majority of people is labeled as disturbance, until people are not counted in the equations [of power] and until the rights of people to determine their own destinies is not accepted, we cannot find a universal solution to our problem.

For this reason our national unity, as I referred to it in second meaning that I introduced earlier, which contains the activities, the groups and crowds of people. In this regards that these gatherings are with good intentions I think it is necessary that in every movement people be respected, that majority is not alienated. People are together, even those of them who have different views, it is us who analyze them and impose the differences. Unfortunately we separate the people from one another. The maxim here is that people should be respected. Their perspectives and ideas should be accepted. We must return to these fundamental rules. We must rely on the fundamental that we must return to the constitution and we must insist on fundamental that: "governance of people over their own destinies." Only then we can easily find a solution to this problem.

در اولین مصاحبه ویدیویی پس از انتخابات
توضیح درباره طرح وحدت ملی

این اصطلاح به اشکال گوناگونی مطرح می شود که خوب است این موضوعات از همدیگر تفکیک شود. من در دیداری که بانمایندگان فراکسیون اقلیت مجلس داشتم، بحث وحدت ملی را مطرح کردم که در آنجا قصد من از این اصطلاح بیشتر اشاره به یک حس و اراده جمعی بود که در طول انتخابات تشکیل شد که براساس پیوند با میراث تمدنی و منافع ملی خودمان در جهت سعادت و پیشرفت کشور بود و منظری که برای آینده گشوده می شد اهمیت پیدا می کرد و همه شاهد بودیم که علاقه ای در این باره در کشور ایجاد شده بود.

گمان می کنم حتی با توجه به مسایل بعد از انتخابات این سرمایه همچنان باید حفظ شود و سعی شود که تقویت شود ، وحدت ملی از این لحاظ فوق العاده برای ما مهم است و همه باید روی آن تکیه کنیم. در این جا منظور از وحدت ، وحدت بین همه اقشار است روشنفکران و مردم ، دانشجویان با مردم و قومیت ها مختلف با هم و فرهنگ های مختلف باهم است.

در استانه انتخابات زنجیره سبزی که میدان تجریش را به میدان راه آهن جوش داد یکی از بهترین مظاهر وحدت

بود که همه اقشار مردم در آن شرکت کردند و این مساله در سراسر کشور ما موج پیدا کرد و بر اساس چنین تصویری ایده راه سبز امید شکل گرفت .

منتهی غیر از این موضوع مساله وحدت ملی در معانی دیگری هم بکار گرفته شد که بعد از مشکلات و مسایلی که در کشور پیش آمد که همگی بخوبی به آن وقوف داریم یک عده ای با انگیزه های گوناگون و گاه با انگیزه های خیر به دنبال این بودند که آیا می شود در گفت و گوهای افراد سیاسی می شود دامنه تنش ها را کم کرد یا نه؟ در این باره یک طرحی آقای هاشمی رفسنجانی داشتند یک موقعی هم بحث این شد که آیت الله مهدوی کنی در این باره نظریاتی دارند، کلن افراد گوناگونی در این باره اظهار نظر کردند. آن چه در این جا مهم است این که بنده تا بحال در این رابطه اظهار نظری نکرده ام با توجه به این معنا.

منتهی با توجه به شایعاتی که از بحث هایی که در این باره مطرح است من یک خاطره ای از حضرت امام دارم که نقل می کنم ، نکته ای در آن هست که بنده بر اساس آن عمل می کنم. برسر مساله مک فارلین که بحرانی ایجاد کرد و مردم هنوز نمی دانستند که مک فارلین به ایران آمده یا چه اتفاقی افتاده ، این که آیا ایشان محرمانه به ایران آمده و برگشته .

این موضوع اولین بار در یک روزنامه سوریه ای مطرح شد و در اینجا در بحثی که در میان سران سه قوه شکل گرفت گفته شد که این مساله به داخل کشور هم کشیده خواهد شد و با توجه به حسی که به مساله رابطه با آمریکا و گفت و گو با آمریکا وجود داشت طبیعی است که بحرانی را در داخل کشور ایجاد کند، روسای سه قوه که بنده هم در خدمتشان بودم به اتفاق رفتیم خدمت حضرت امام (ره) و با ایشان صحبتی داشتیم.

وقتی این مساله برای ایشان توضیح داده شد که چگونه ، چطور و به چه دلیلی اصلن این فرد با چه گروهی آمدند و رفتند و نتیجه چه بود و گفته شد که این مساله در یک روزنامه لبنانی یا سوریه ای مطرح شده و به ایران هم خواهد کشید، ایشان فرمودند که بروید و به مردم این مساله را بگویید، مردم باید در جریان باشند و یک مقداری هم بحث کردند در این رابطه .

وقتی که می خواستیم بلند شویم ایشان یک جمله فرمودند که همیشه به عنوان یک جمله ی طلایی و مهم در ذهن بنده مانده است. ایشان فرمودند؛ هیچ موقع کاری نکنید که نتوانید به مردم توضیح بدهید. که بنده این مساله در ذهنم باقی مانده است.

برای همین اگر گفت و گویی باشد، صحبتی باشد، بحث و موضوعی باشد طبیعتا به عنوان یک همراه این جریان

عظیم با مردم آن را در میان خواهم گذاشت و چیزی نخواهد بود که نتوانم از آن دفاع کنم.

طبیعی است که در این رابطه با توجه به ضعفی که رسانه های ما دارند و بر علیه راه سبز امید فعالیت می کنند و ما رسانه رسمی نداریم و تمام رسانه های ما محدود شده است ، خبرهایی که در این رابطه یا مسایلی شبیه به این منتشر می شود خوب است که مردم به این که خود این رسانه ها متعلق به چه جناحی هستند و با چه قصدی این اخبار را منتشر می کنند، انشالله توجه خواهند کرد. این می تواند به همه ما کمک کند که در یک فضای اندیشمندانه و پر از ارزش های مورد اعتقاد خودمان حرکت کنیم.

توضیح درباره این که آیا دیدار یا تماسی در این باره با وی صورت گرفته است یا خیر؟

نه چنین صحبتی نشده است، البته من در جریان پیشنهادی که آقای هاشمی رفسنجانی در نماز جمعه مطرح کردند و بعد پیشنهادهایی که تعدادی از اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام به ایشان کردند، هستم و همچنین از طریق رسانه ها در جریان صحبت هایی هستم که انتساب داده می شود که آقای حضرت آیت الله مهدوی کنی و دیگران مطرح کرده اند. و گاهی هم دیده ام که دیگران و افرادی با نیت های خیر چنین مساله ای را مطرح می کنند، ولی تماس مستقیمی در این رابطه با بنده گرفته نشده و نه نامه نگاری صورت گرفته و نه مذاکره رسمی در این رابطه گرفته است. کلن در این رابطه کاری انجام نشده است.

درباره بیانیه شماره 13 و اینکه چگونه باید راه سبز امید را زندگی کنیم

ملت ما یک حرکت بزرگی را شروع کرده و ما هم همراهش هستیم که انشالله در گرو همین جهتی باشم که مردم در آن حرکت می کنند. اگر دقت شود اوایل این اتفاقاتی که در کشور افتاد بحث بود که چگونه باید حرکت کنیم و جواب ما چه باید باشد که از دستاوردهای بزرگ انتخابات و انقلاب اسلامی بتوانیم بهره مند باشیم و آنها را ادامه بدهیم.

در این باره بحث حزب و جبهه و گروه های مختلف شد که مبارزات سیاسی تعریف شده در کشور یا در جهان مطرح بوده است ، ما فکر کردیم که آن نمی تواند مقصود و اهداف ما را برآورده کند و با تجربیات خود انتخابات خیلی همخوانی ندارد البته آن تجربیاتی که باهمدیگر داشتیم.

در این انتخابات ما دیدیم که خانواده ها ، گروه های سیاسی ، مذهبی ، هنری، فرهنگی و کلن هر کس در هر جایی که هست به شیوه خودش و بنا بر توانایی خودش کمک رساند و در این رابطه وارد این حرکت شد، در

حقیقت دنباله هم بحثی است که داشتیم و مطرح شد که هر شهروند یک ستاد چنین کاری بصورت شبکه ای در کشور صورت گرفت. قدرت این حرکت هم از همین مساله نشأت می گرفت نه از یک حرکت حزبی ، البته به این معنی نیست که احزاب موثر نبودند یا موثر نخواهند بود، نه آنها جایگاه خودشان را دارند و فوق العاده جایگاهشان ضروری است و ضرورت دارد که آنها هم همچنان فعالیت های خودشان را داشته باشند.

ولی برای ادامه این راه و رسیدن به اهداف و آرمانها که تحت عنوان "ایران پیشرفته" مطرح شده است در جهت برآورده کردن خواسته های مردم و در حقیقت استیفای حقوق مردم ، ما فکر کردیم که مساله خیلی با بازتابی گسترده تر با توجه به تجربه انتخابات می خواهد پی گرفته شود، که همانطور هم شد و همین طور هم اعلام شد.

در چنین نگاهی مهم نیست که هر کس چه قدر کمک می کند ، به چه شیوه ای کمک می کند، اصل این است که یک اراده و نیت همگانی در سطح کشور ایجاد شده و بشود ، حتی در یک خانواده و حتی یک فرد بتواند به تنهایی تا برسد به احزاب و گروه ها و تشکل هایی که سابقه دارند هر کس در چارچوب فعالیت های خود که در حال انجام است و با آن زندگی می کند بتواند به این حرکت عظیم کمک برساند.

بنده همیشه اعتقاد داشتم یک آدم روشن دلی ، پیرزنی یا پیرمردی فردی که اصلن به هیچ نوعی نمی تواند در این فعالیت ها شرکت داشته باشد در گوشه خانه اش یک دعایی می کند ما این را به عنوان یک فعالیت در داخل این شبکه قلمداد کنیم تا برسد به فعالیت هایی که سازمان یافته و منظمی که هست.

امروز ما شاهد این هستیم که بصورت غیر عادی و استثنایی خلاقیت های هنری در میان گروه ها و دسته های هنری صورت می گیرد، این ها هیچ کدام تابع یک حرکت حزبی نیست ولی متعلق به یک شبکه گسترده اجتماعی است، ما تعداد کلیپ ها و سرودهایی که داریم در این مدت ساخته شده و تعداد طرح های بی که در این مدت نقاشی شده ، کاریکاتورهایی که داریم در این مدت کشیده شده اصلن با هیچ دوره تاریخی کشورمان قابل قیاس نیست و در حقیقت آنها هستند که محتوای گفت و گو و حرکت این موج و این راه عظیم را هدایت می کنند و پیش می برند.

این کار در داخل یک حزب صورت نگرفته است گاهی سه یا دو هنرمند باهم و یا در دسته های بزرگتر و کوچکتر در گوشه و کنار کشور و حتی در خارج از کشور به این راه کمک رسانده اند. همچنین گروه های مذهبی هستند ، هیات های مختلف ، هیات های خیریه و دسته های سیاسی و غیره .

درحقیقت در اینجا مبارزه تبدیل به یک زندگی شده است، زندگی که ادامه دارد و هیچگاه توقف پذیر نیست، این

طور نیست که بشود آن را در یک نقطه ای متوقف کرد. به همین دلیل این حرکت یک حرکت آسیب ناپذیر هم هست و در یک فضای گفت و گوی همگانی هم این حرکت ها تسریع می شود مسیرش و پیش می رود.

از این لحاظ رسانه ها اهمیت فوق العاده ای دارند و زحمتی که کسانی در رسانه های ما می کشند قابل تقدیر است و بنده همین جا باز هم توصیه می کنم با توجه به این که ما هیچ وسیله ای را در اختیار نداریم به این ابزار و وسیله بیشتر توجه شود و از امکاناتش بیشتر استفاده شود، این معجزه ای است که ما در طول انتخابات و بعد از انتخابات دیده ایم که باید با توجه به موقعیتی که داریم از این وسیله استفاده کنیم.

طبیعتاً فضای زندگی های فردی و اجتماعی را از طریق رسانه ها به هم پیوند می دهیم و یک حرکت عظیم و گسترده و قابل دوامی را ایجاد می کنیم.

یکی از دلایل تداوم همین حرکت به نظر بنده همین قضیه است که متعلق به یک گروه اندک یا حزب و یا جریان مبارزه با تمام ابعاد و جزییات نیست بلکه یک جریانی است آمیخته با آرمان ها و آمال و شیوه زندگی خود مردم.

ما می خواهیم از تفسیر این که آیه ای که "خانه های خود را قبله قرار دهید" الهام گرفته و این طور باشد که مردم در رجوع به شبکه وسیع اجتماعی و این تشکل های ریز و درشت خودشان که هر کدام ما در آنها چندین سهم و شرکت داریم در حقیقت این حرکت شکل و ادامه پیدا کند.

راه حل بحران چگونه بدست می آید؟

تا هنگامی که مساله بحران و مشکل در کشور قبول نشود، تا هنگامی که مردم کثیر و اکثریت مردم اغتشاشگر نامیده بشوند ، تا موقعی که مردم به حساب نیایند، تا موقعی که حق مردم قبول نشود برای تعیین سرنوشت خودشان، راه حل جامعی برای رفع مشکل پیدا نخواهد شد.

برای همین وحدت ملی در معنای دومی که بنده ذکر کردم که فعالیت ها و دسته ها و گروه ها می کنند در این رابطه که برخی با نیت خیر است فکر می کنم که این مساله ضرورت دارد که در هر حرکتی به مردم احترام گذاشته بشود ، اکثریت مردم رانده نشوند ، مردم همه با هم اند حتی آنهایی که عقاید دیگری دارند، این تفکیک و تجزیه را ما می کنیم و متأسفانه مردم را از همدیگر جدا می کنیم .

اصل این است که به مردم احترام گذاشته شود ، عقایدشان را قبول شود و این اصل که همه ما باید به قانون اساسی برگردیم و این که باید به حاکمیت مردم بر سرنوشت خودشان باید برگردیم ، آن موقع راه حل خیلی راحت پیدا می شود برای این مشکل.